

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam.

3de zondag van Pasen 1 mei nr. 110

Welkom

Welkom bij deze nieuwe versie van GWZ. Vandaag de vraag van Jezus: 'Heb je mij lief?'.

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes 21,1-19.

In die tijd verscheen Jezus opnieuw aan de leerlingen bij het meer van Tiberias. De verschijning verliep op deze wijze: Er waren bijeen: Simon Petrus, Tomas, die ook Didymus genoemd wordt, Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeus en nog twee van zijn leerlingen. Simon Petrus zei tot hen: 'Ik ga vissen.' Zij antwoordden: 'Dan gaan wij mee.' Zij gingen dus op weg en klommen in de boot, maar ze vingende die nacht niets. Toen het reeds morgen begon te worden, stond Jezus aan het strand, maar de leerlingen wisten niet dat het Jezus was. Jezus sprak hen aan: 'Vrienden, hebben jullie soms wat vis?' 'Neen,' antwoordden ze. Toen zei Hij hun: 'Werpt het net uit rechts van de boot, daar zult ge iets vangen.' Nadat ze dit gedaan hadden, waren ze niet meer bij machte het net op te halen vanwege de grote hoeveelheid vissen. Daarop zei de leerling van wie Jezus veel hield tot Petrus: 'Het is de Heer!' Toen Simon Petrus hoorde dat het de Heer was, trok hij zijn bovenkleed aan - want hij droeg slechts een onderkleed - en sprong in het meer. De andere leerlingen kwamen met de boot, want zij waren niet ver uit de kust, slechts tweehonderd el, en sleepten het net met de vissen achter zich aan. Toen zij aan land waren gestapt, zagen zij dat er een houtskoolvuur was aangelegd met vis er op en brood. Jezus sprak tot hen: 'Haalt wat van de vis, die gij juist gevangen hebt.' Simon Petrus ging weer aan boord en sleepte het net aan land. Het was vol grote vissen, honderddrieënvijftig stuks, en ofschoon het er zoveel waren, scheurde het net niet. Jezus zei hun: 'Komt ontbijten.' Wetend dat het de Heer was, durfde geen van de leerlingen Hem vragen: 'Wie zijt Gij?' Jezus trad dichterbij, nam het brood, en gaf het hun, en zo ook de vis. Dit nu was de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen sinds Hij uit de doden was opgestaan. Na het ontbijt zei Jezus tot Simon Petrus: 'Simon, zoon van Johannes, hebt ge Mij meer lief dan dezen?' Hij antwoordde: 'Ja Heer, Gij weet, dat ik U bemin.' Jezus zei hem: 'Weid mijn lammeren.' Nog een tweede maal zei Hij tot hem: 'Simon, zoon van

Johannes, hebt ge Mij lief?' 'waarop deze antwoordde: 'Ja Heer, Gij weet dat ik U bemin.' Jezus hernam: 'Hoed mijn schapen.' Voor de derde maal vroeg Hij: 'Simon, zoon van Johannes, hebt ge Mij lief?' Nu werd Petrus bedroefd, omdat Hij hem voor de derde maal vroeg: 'Hebt ge Mij lief?' en hij zeide Hem: 'Heer, Gij weet alles: Gij weet dat ik U liefheb.' Daarna zei Jezus hem: 'Weid mijn schapen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: toen ge jong waart, deed ge zelf uw gordel om en ging waarheen ge wilde, maar wanneer ge oud zult zijn, zult ge uw handen uitstrekken, een ander zal u omgorden en u brengen waarheen ge niet wilt.' Hiermee zinspeelde Hij op de dood waardoor hij God zou verheerlijken. En na deze woorden zei Hij hem: 'Volg Mij.'

Overweging

Een poosje geleden vroeg iemand mij of ik hun woning in kon zegenen. Daarop heb ik gevraagd wat het voor hen betekent. Het antwoord was even eerlijk als doeltreffend. 'Ik hoop dat God erbij is.'

Een zegen. Aan het einde van de viering sluiten we altijd af met een zegen. Mensen brengen rozenkransen mee om te zegenen. Er is een kinderzegen, een ziekenzegen, er zijn veel zegeningen. Vroeger was er ook de zegening van het land, of de zegening van een tuin of stal. Wat is die zegen nu? Wat betekent het, waar gaat het om?

Stel je voor dat de oogst van een hele dag werken ineens verloren gaat, een ongeluk met de karren of iets dergelijks. In onze tijd zijn daar grote kosten mee gemoeid, misschien doet de verzekering nog iets, maar het is ook nog een keer een dag inspanning zonder vrucht. Of wat ik hoorde van een student die pas een computer had aangeschaft. Hij dacht dat hij

alles had opgeslagen. Maar de volgende dag bleek alles weg te zijn, een dag werken, een dag inspiratie, een dag moeite en inspanning weg, zomaar weg.

Er zijn allerlei gezegden die het gebrek aan zegen weergeven. Kent u hem nog: ‘Zondagsteek houdt geen week’ of: ‘Daar rust geen zegen op.’ Petrus heeft na een hele nacht werken het gevoel dat er op zijn inspanning en die van zijn mede-apostelen geen zegen rust. Het begon al niet zo fijn. Jezus is weg. Hij was het die hen had uitgezonden, die hen had geleerd hoe ze bepaalde ziekten konden genezen, hoe ze de mensen nabij konden zijn, hoe ze Gods koninkrijk moesten verkondigen, mensen oproepen tot bekering, en zonde vergeven. Het initiatief kwam van Hem en ook de richting waarheen ze gingen kwam van Hem.

Petrus staat in een soort niemandsland. Hij moet de taak van Jezus overnemen. Maar hij weet niets anders te zeggen dan: ‘Ik ga vissen’.

Jezus is verrezen, Hij is weg, maar Hij is ook dichtbij. Hij is naar de Vader, maar Hij is ook bij de mensen. Ze hebben hem meegemaakt in de jaren ervoor, zijn woorden gehoord, gezien hoe Hij met mensen omging, ervaren wat zijn aanwezigheid bewerkt, zijn gedrevenheid meegemaakt, gevoeld hoe God in Hem leefde en ontdekt hoe totaal Hij gericht was op Gods Koninkrijk en Gods wil. Maar ze hadden niet begrepen wie Hij was? Ze wisten niet waar Hij vandaan kwam. Dus wisten ze ook niet waar Hij zou blijven. Ze geloofden; maar in Wie ze geloofden, wisten ze niet. Ze vertrouwden, maar op Wie ze vertrouwden, wisten ze niet. Ze gehoorzaamden, maar aan Wie ze gehoorzaamden, wisten ze niet. Ze volgden Hem, maar Wie ze volgden, wisten ze niet.

Petrus en de leerlingen laten in deze dagen alles de revue passeren en alle gebeurtenissen krijgen een nieuwe diepte, Jezus’ woorden klinken nu ineens anders, Jezus’ daden worden plotseling duidelijk. De Geest brengt hen alles in herinnering en alles krijgt een nieuwe glans in het licht van Jezus’ lijden, dood en vooral zijn verrijzenis.

Maar zo’n proces is ook verwerking van je eigen tekorten. Petrus weet als de dag van gisteren hoe hij zijn Heer heeft verloochend. Daar stond hij, bij een houtskoolvuur; driemaal vroeg iemand of hij ook niet bij Jezus hoorde en driemaal zei hij dat hij Hem niet kende. De haan kraaide, Jezus keek hem even aan, en het was alsof er een mes door zijn ziel ging. Wat had hij gedaan? Hij had nog gezegd: ‘Ik zal mijn leven voor u geven.’ Allemaal grootspraak. Zijn woorden waren niets waard gebleken. En nu dit, een nacht lang vissen zonder iets te vangen. Natuurlijk hoeft hij geen zegen te verwachten. Jezus is verrezen, maar Petrus weet niet wat hij aan moet met deze

nieuwe tijd. Ik ga vissen. Hij probeert resoluut te zijn en leiding te geven. Maar wat hem ontbreekt is Gods zegen. Dan staat er een onbekende aan de kant. Gooi je net uit, rechts van de boot. Is Petrus nu al zijn zelfvertrouwen kwijt? Of is hij meegaander geworden na de drie jaar met Jezus en de ervaring van zijn eigen zwakte? Hij luistert en gooit zijn net uit en de vangst is ongelooflijk.

Dat is nu wat ik ‘zegen’ noem. Zegen is niet zomaar een gelukkig toeval, gunstige prijzen, Gods zegen werkt in mensen. Ik hoorde ooit een voetbalreporter zeggen over Ajax: ‘geluk dwing je af.’ Ik denk dat hij het over een ander soort geluk heeft. Het echte geluk dwing je niet, het echte geluk is Gods zegen, en dat geluk ontvang je, dat geluk komt tot je en het wordt jouw deel als je met dat geluk meewerkt.

Petrus ervaart hier Gods zegen. Ze zijn bij elkaar gebleven. Hij heeft initiatief genomen, en zijn pechnacht, zijn teleurstelling wordt omgekeerd. Zoals zijn oude leven en zijn oude ik wordt omgekeerd. Alle grootspraak is gestorven in zijn verloochening. Alle eigenroem is verdwenen. Hij heeft een bereidwillige geest en een meegaand hart gekregen. Dat is zegen. Zegen over je tuin, over je auto, over je huisdieren, over je rozenkrans, wordt je geschonken als je dat alles gebruikt met een ontvankelijk hart. En iedere keer dat je in je auto stapt, of als je de rozenkrans pakt, of je huis binnenkomt, mag je daaraan denken. Wij zijn gezegend, met zo’n Vader in de hemel, met zo’n Heer Jezus Christus, met zo’n heilige Geest die ons vormt tot Gods kind, tot Gods Kerk, tot gezegenden. Amen.

Gebed

God die ons roept. Zo veel stemmen horen we zoveel geluiden vangen we op zoveel lokroepen om te volgen. . . Kom mee, maak plezier; kom mee, word rijk; kom mee, word populair kom mee, vecht voor jezelf; laat achter de zwakke laat achter wie hongert; laat achter de trage; laat achter je naaste Vol zitten onze oren ermee ons hart wordt erdoor ingepakt. Vergeef ons Heer . . . Open onze oren, leg open ons hart, overstem alle stemmen dat wij uw stem herkennen, dat ons hart U verstaat, dat wij de naaste in ons hart sluiten. Amen.

Mededelingen

De pastores wensen u een gezegend en mooi weekend toe.

Het pastoresteam.

Voor de kinderen.

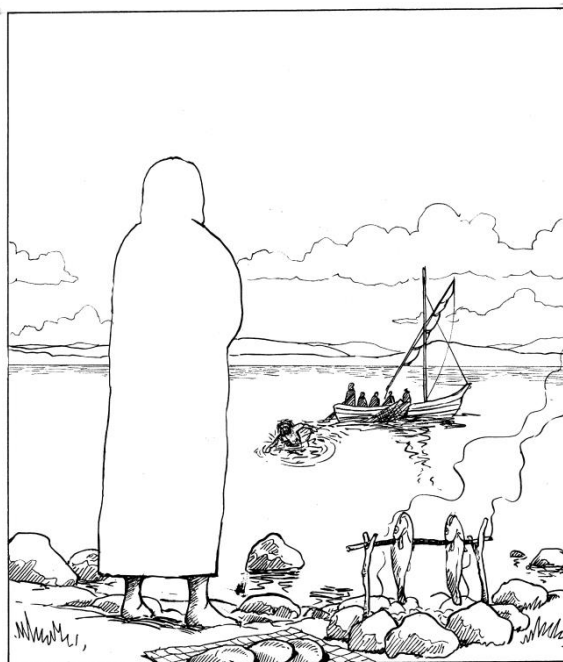
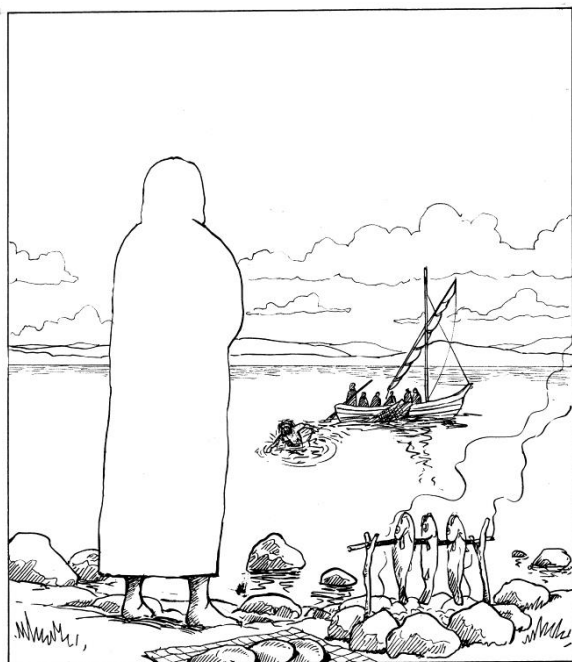
DOORDENKERTJES

3^e zondag van Pasen

Johannes 21, 1-19 of 1-14

Jezus herkennen

Zoek de 7 verschillen

Voor de christenen was de vis een soort geheime code. Het Griekse woord voor vis is 'ichtus'.